

рішення. Зі свого боку, задоволені клієнти більше цінують послуги адвоката і поширюють цю інформацію. Це приводить до зростання кількості клієнтів, які будуть звертатися за послугою такого ж рівня [1].

Отже, інститут сімейної медіації, за умови його розвитку та поширеному практичному застосуванню, буде відігравати важливу роль під час вирішення конфліктів та дасть змогу суб'єктам сімейних правовідносин врегулювати непорозуміння навіть без звернення до суду чи на будь-якому етапі судового розгляду, адже містить велику кількість переваг як для подружжя та їх дітей, так і адвокатів та судової системи загалом.

1. Потьомкіна Ю. Медіація у сімейних спорах: шлях до примирення, порозуміння та врегулювання. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/simeyne-pravo/mediaciya-u-simeynih-sporah-shlyah-do-primirennya-porozuminnya-ta-vregulyuvannya.html>.

2. Чеховська І., Божук І. Перспективи розвитку інституту сімейної медіації в Україні. Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2021. № 2(94). С. 246–258.

3. Явор А. О. Закономірності розвитку сімейної медіації в зарубіжних країнах та в Україні. Аналітично-порівняльне правознавство. 2021. № 1. С. 47–53.

Олександр ПОНОМАРЕНКО

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

канд. юрид. наук, доц. **О. О. Круглова**
доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
підполковник поліції

ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС НА ПРИКЛАДІ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ

У сучасному суспільстві виникає безліч цивільних спорів, що призводить до завантаженості судів загальної юрисдикції, а отже, постає питання про необхідність впровадження інших способів вирішення цих проблем, і одним з таких рішень може стати медіація в цивільному процесі.

Відтак ми повинні зауважити, що медіація являє собою низку певних процедур, які спрямовані на вирішення певної проблеми, при цьому завдаючи найменшу шкоду сторонам. Необхідно наголосити на тому, що медіація значно виграє у судового розгляду, насамперед тривалістю та доступністю. Ці переваги передусім пов'язані з тим, що судовий розгляд справи є досить тривалою процедурою.

Вивчаючи сучасне українське законодавство, ми повинні зауважити, що законодавець зазначає нам у статті 207 Цивільно-процесуального кодексу України про можливість сторонам самостійно врегулювати спір підписавши мирову угоду [1]. Цей аспект значною мірою спрощує судочинство, проте ми повинні розуміти, що для нашої держави він не розповсюджений.

Для порівняння ми пропонуємо звернути увагу на законодавства США, якому ще до початку ХХІ століття існувала не лише законодавча база, але й були створені організації, які допомагали вирішувати цивільні спори. Також вже існувала певна модель регулювання даного питання. Вже тоді в усіх штатах були запровадженні програми, котрі передбачали певний перелік моделей для медіації починаючи від добровільної й завершуючи обов'язковою. Також необхідно наголосити, що в США з 2003 року функціонує закон «Про медіацію» [2]. Для порівняння в нашій державі ці відносини врегулюванні статтею ЦПК та повинно відповідати Закону України «Про виконавче провадження» [3]. Тому доцільно було б розглянути досвід США та

виокремити окремий нормативно-правовий акт котрий б регулював аспекти медіації в Україні.

Також ми можемо звернути увагу на законодавство Англії щодо цього питання. На сьогодні послуги медіації в Англії та Уельсі надаються медіаторами через професійні організації або самостійно. Судова медіація у Великобританії існує в добровільній формі: за наявності певних факторів, судді рекомендують сторонам звернутися до медіації, але при цьому вони не мають права нав'язувати медіацію сторонам, які вирішують спір у судовому порядку. За безпідставну відмову від медіації на сторону, яка відмовилась від участі в примирних процедурах, накладається штраф [4].

Говорячи про межуючу з нами державу Польщу, ми повинні наголосити, що система медіації врегульовано дуже чітко, навіть закон про медіацію в неї був прийнятий до ЦПК, ще у 2005 році [5]. Цей акт свідчить про те, що необхідно впроваджувати зміни до нашого законодавства, адже цей аспект врегульовано у більшості країн світу на високому рівні й тому необхідність впровадження окремого нормативно-правового акта дуже гостро постає для сучасного суспільства.

Тож все вказане вище може свідчити лише про те, що сучасне законодавство нашої держави в цьому аспекті значно відстає, а отже, необхідно впроваджувати зміни до цивільно-процесуального законодавства з метою поліпшення його функціонування. Насамперед, ми пропонуємо створити окремий нормативно-правовий акт, який би регламентував медіацію в Україні. Також ми пропонуємо створити організації, які б надавали послуги медіаторів з метою розвантаження судів загальної юрисдикції.

Тобто ми можемо зробити висновок, що на сучасному етапі в Україні є нагальна потреба впровадження системи медіації в цивільний процес. Для кращого його впровадження ми рекомендуємо звернути особливу увагу на закордонний досвід під час впровадження цього аспекту у законодавстві нашої держави. Також необхідно наголосити, що впровадження цієї системи значно спростить цивільне судочинство та розвантажить суди.

1. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV, поточна редакція 05.08.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>.

2. Carrie Menkel-Meadow, Mothers and Fathers of Invention : The Intellectual Founders of ADR, 16 Ohio St. J. on Disp. Resol. 1 (2000).

3. Про виконавче провадження : Закон України від 02.02.2016 р. № 1404-VIII, поточна редакція 06.10.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1404-19#Text>.

4. Civil mediation council. URL: <http://www.civilmediation.org>.

5. Kodeks postępowania cywilnego. Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. URL: <http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU19640430296>.

Станіслав ПОПКО

курсант Навчально-наукового інституту
права підготовки фахівців
для підрозділів Національної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

д-р юрид. наук, проф. **Р. В. Миронюк**
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ НАЛЕЖНОЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ПРОЦЕДУРИ ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАЦІЇ У ПУБЛІЧНО-ПРАВОВИХ СПОРАХ

В умовах постійного реформування системи правосуддя з метою вдосконалення процесу судочинства та поліпшення механізмів доступу громадян до інструментів захисту прав актуальним залишається запровадження медіації – альтернативного